

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2297/2019
04.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Светлана Текић, адвокат из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Узелац, адвокат из ..., ради исплате, решавајући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 4437/2016 од 10.05.2018. године, у седници већа одржаној 04.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца - противтуженог изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 4437/2016 од 10.05.2018. године.

Образложење

Виши суд у Новом Саду је решењем Гж 4437/2016 од 10.05.2018. године, одбацио предлог тужиоца - противтуженог за понављање поступка од 03.02.2017. године.

Против решења другостепеног суда тужилац - противтужени је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијену одлуку на основу члана 386. и члана 400. Закона о парничном поступку („Службени гласник СРЈ“, бр. 3/02) и члана 491. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09), у вези члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14 и 87/18) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни битне повреде на коју се ревизијом указује.

Према чињеничном стању на коме је заснована побијена одлука, тужилац – противтужени је 12.02.2007. године поднео предлог за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Општинског суда у Новом Саду – Одељења у Беоцину П 58/96 од 22.05.2002. године, а која је у претежном делу потврђена пресудом Округног суда у Новом Саду Гж 372/06 од 08.02.2006.године, а преиначена само у делу одлуке о камати. Врховни суд Србије је пресудом Рев

2087/06 од 18.10.2006. године одбио ревизију тужиоца-противтуженог изјављену против наведене другостепене пресуде.

Решењем Општинског суда у Новом Саду – Одељење у Беочину П 58/96 од 08.05.2007. године, наведени предлог је усвојен, па су укинута у целости напред наведена првостепена пресуда, другостепена пресуда, као и пресуда Врховног суда Србије Рев 2087/06 од 18.10.2006. године и одређено је да ће поновљени поступак бити спроведен под пословним бројем П 62/07. У поновном поступку Основни суд у Новом Саду – Судска јединица Беочин је дана 29.12.2010. године донео пресуду П 7666/10 којом су и тужбени и противтужбени захтеви делимично усвојени, а против наведене пресуде обе парничне странке су изјавиле жалбу, док су тужени-противтужиоци ВВ и ББ изјавили жалбу и против решења Општинског суда у Новом Саду – Одељења у Беочину П 58/96 од 08.05.2007. године.

Апелациони суд у Новом Саду је решењем Гж 1541/11 од 28.04.2011. године усвојио жалбу тужених и преиначио првостепено решење од 08.05.2007. године тако што је одбио као неоснован предлог тужиоца-противтуженог за понављање парничног поступка окончаног правноснажном пресудом Општинског суда у Новом Саду – Одељења у Беочину П 58/96 од 22.05.2002. године и Окружног суда у Новом Саду Гж 372/06 од 08.02.2006. године, а истим решењем је укинута и ожалбена пресуда од 29.12.2010. године. Врховни касациони суд је решењем Рев 899/11 од 21.09.2011. године одбио ревизију тужиоца-противтуженог изјављену против наведеног решења Апелационог суда у Новом Саду од 28.04.2011. године.

Решењем Основног суда у Новом Саду П 4753/11 од 07.04.2015. године, одбијен је нови предлог тужиоца-противтуженог за понављање поступка (поднет 12.05.2014. године) у предмету који је вођен под бројем П 7666/10 (нови број П 4753/11). Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 1504/16 од 24.05.2016. године, жалба тужиоца-противтуженог је одбијена и потврђено је првостепено решење од 07.04.2015. године.

По новом предлогу за понављање поступка тужиоца-противтуженог од 07.07.2016. године, првостепени суд је донео решење П 4753/11 од 07.10.2016. године којим је усвојио предлог за понављање поступка у предмету П 4753/11, те укинуо пресуду Општинског суда у Новом Саду – Одељења у Беочину П 58/96 од 22.05.2002. године, пресуду Окружног суда у Новом Саду Гж 372/06 од 08.02.2006. године и пресуду Врховног суда Србије Рев 2087/06 од 18.10.2006. године. Одлучујући о жалби тужене-противтужиље, Виши суд у Новом Саду је решењем Гж 4437/16 од 21.12.2016. године укинуо решење Основног суда у Новом Саду П 4753/11 од 07.10.2016. године, а предлог за понављање поступка тужиоца-противтуженог од 07.07.2016. године одбацио. Тужилац-противтужени је дана 03.02.2017. године поднео предлог за понављање поступка као ванредни правни лек на решење Вишег суда у Новом Саду Гж 4437/16 од 21.12.2016. године, без навођења законског основа по коме се тражи понављање поступка.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да је другостепени суд правилно одбацио предлог тужиоца-противтуженог као непотпун у смислу одредбе члана 426. став 1. у вези члана 425. став 2. ЗПП.

Одредбом члана 425. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.125/04 и 111/09), прописано је да се у предлогу нарочито морају навести: законски основ по коме се тражи понављање, околности из којих произилази да је предлог поднесен у законском року и докази којима се поткрепљују наводи предлагача.

Одредбом члана 426. став 1. ЗПП прописано је да неблагоприятне, непотпуне или недозвољене предлоге за понављање поступка ће одбацити решењем председник већа без одржавања рочишта, док је одредбом члана 429. истог закона прописано да ако се разлог за понављање поступка односи искључиво на поступак пред вишим судом, председник већа првостепеног суда ће по одржаном рочишту за расправљање о предлогу за понављање поступка доставити предмет том вишем суду ради доношења одлуке, а ставом другим истог члана прописано је да када предмет стигне вишем суду, председник већа поступиће по одредби члана 368. тог закона.

У конкретном случају, будући да у предлогу тужиоца-противтуженог за понављање поступка пред вишим судом није наведен ни један законски основ по коме се тражи понављање поступка већ се само паушално истиче да се исти подноси као ванредни правни лек сходно одредбама чланова 422. и 424. ЗПП, а да самим тим се не може испитати ни да ли је предлог за понављање поступка поднет у законском року сходно одредбама члана 424. ЗПП, правилан је закључак Вишег суда у Новом Саду да је предлог за понављање непотпун и да је исти требало одбацити.

Осталим наводима ревизије се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, због чега је одлучено као у изреци у смислу члана 393. ЗПП у вези члана 400. тада важећег Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић